

Reactie op de Wet op de Jeugdverblijven

Sinds 2007/2008 ben ik als autochtone Nederlandse vrouw, geen moslima, vrijwilligster bij het bestuur van het jeugdverblijf dat de aanleiding is tot het nieuwe wetsvoorstel. Vanuit die kennis en ervaring reageer ik op het voorstel.

De lijn van het wetsvoorstel is goed genoeg.

1. Het ouderlijk gezag van de ouders van de kinderen blijft intact. Logisch omdat de vaders en de moeders met een ploegje bij toerbeurt diensten vervullen in het internaat. Dat zijn de vrijwilligers die een VOG aan vragen om als vrijwilliger op hun eigen kinderen en die van familie en bekenden te passen.
2. De meldingsplicht naar de Gemeente is prima. Daar heeft het bestuur van het jeugdverblijf en de betreffende Moskee vanaf 1996 aan voldaan. Jaarlijks is er toezicht van de brandweer geweest en overleg over de slaapvertrekken. Aanwijzingen van de inspectie tot verbetering brandveiligheid zijn telkens opgevolgd. Met het College van B en W is er tot ca 2006 contact geweest en zijn er bezoeken afgelegd. Nadat het College onduidelijk bleef en niet antwoordde op vragen over verbouw of nieuwbouw van de Moskee met het verblijf is dat verminderd.
3. In het wetsvoorstel is de rol van de gemeente om contact te houden niet duidelijk afdwingbaar gemaakt. Dat is wat er mede mis ging. De rol van de gemeente was voor de gemeente ambtenaren zelf onduidelijk en de verwachtingen van de Turkse gemeenschap naar de vorige burgemeester en zijn toezeggingen die hij bij zijn bezoek deed waren hoger dan de geleverde diensten en opvolging van mondelinge toezeggingen door de Gemeente.
4. De regeling zoals die voorligt is vooral gericht op reparatie van een wettelijk verzuim en doet weinig tot geen recht aan de Turkse gemeenschap, dus erkent daardoor hun inspanningen niet om als gemeenschap hun kinderen zo goed mogelijk voor te bereiden op hun maatschappelijke positie. Ouders willen namelijk dat hun kinderen door de studiebegeleiding goed presteren op school. Dat de prestaties van hun kinderen overeenkomen met hun mogelijkheden en dat zij goed geschoold worden. Dat zij daarmee hun kansen vergroten op een goede baan, beter dan de baan waar de eerste generatie Turkse gastarbeiders genoeg mee moest nemen. De Turkse gemeenschap draagt deze studiebegeleiding.
5. De Turkse gemeenschap heeft veel taken op zich genomen in hun emigratieproces, zowel naar hun kinderen die goed geschoold een betere baan kunnen gaan verwerven, als naar hun ouders die na een leven van hard werken snel verouderd zijn en zorg in verzorgingshuizen moeten krijgen, ook liefst in hun moedertaal.
6. Waardering en respect voor de inzet van de gemeenschap is op zijn plaats. Moet ook de achtergrond van dit wetsvoorstel zijn. Steun om deze taken goed uit te voeren ook. Te lang heeft de gemeentelijke overheid van de taken van deze burgers in hun inburgeringsproces weggekeken.

Geertien Pols

Oud Verlaat, 25 februari 2014